

بنای پایه های کعبه، توسط ابراهیم(ع) و فرزندش اسماعیل(ع).

بنا به روایات متعدد، کعبه معظمه نخستین مکان پرستش خدا، در آغاز سکونت انسان در زمین، توسط حضرت آدم(ع) بنا گردید.

بنا به روایات متعدد، کعبه معظمه نخستین مکان پرستش خدا، در آغاز سکونت انسان در زمین، توسط حضرت آدم(ع) بنا گردید.

ولی پس از 2242 سال از هبوط آدم(ع) و در عصر حضرت نوح(ع) که طوفان سراسر جهان را فرا گرفت و تمام نقاط زمین به زیر آب فرو رفت، گرچه خانه خدا [کعبه] به زیر آب نرفت و غرق نشد و بدین جهت، به "بیت العتیق" نامیده شد، ولیکن آسیب های فراوانی به ساختمان آن وارد گردید و پس از طوفان به صورت تل سرخی درآمد و مردم از آن مکان، حوائج می خواستند و قربانی می کردند.

اما هنگامی که حضرت ابراهیم(ع)، همسرش هاجر(س) و کودک خردسالش اسماعیل(ع) را به امر پروردگار متعال، از سرزمین شام به مکه معظمه هجرت داد و در آن ساکن گردانید، این مکان به تدریج رونق یافت و حضرت ابراهیم(ع) از جانب خدای سبحان، مأموریت یافت که کعبه را تجدید بنا کند.

آن حضرت با همکاری و همیاری فرزندش حضرت اسماعیل(ع) و ارشاد و راهنمایی جبرئیل(ع)، در پنجم ذی قعدة سال 3429 هبوط آدم(ع)، چیدن دیوار کعبه را آغاز کرد و در بیست و هفتم ذی قعدة آن را به پایان رسانید و سپس حجرالاسود را که از سنگ های بهشتی است، بر دیواره آن نصب کرد.

ابراهیم(ع) نخستین کسی بود، که خانه خدا را طواف کرد و در آن به عبادت پرداخت و از خدای سبحان، درخواست قبولی اعمالش را نمود.

قرآن کریم به این داستان اشاره کرد و فرمود: **وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.**

از آن پس، خانه خدا، مقدس ترین محل عبادت موحدان قرار گرفت و روز به روز، بر شوکت و عظمت آن، افزون گردید.